

ninger. Man bør ikke regne med mere end en Menneskealder; den Fordel, der kan opnaas i en Menneskealder, kan paaregnes, og den Fordel, der strækker sig ud derover, maa egentlig ligge udenfor Beregningen. Det er nu min Mening, at det Areal, der her er Tale om, som er betydelig mindre end det nu for en væsentlig Del benyttede Areal, som Kommunen fik overladt ved Demarkationsoverenskomsten, vil være taget i Brug i en meget mindre Tid end en Menneskealder, selv om Kjøbenhavns Udvidelse foregaar i en ringere Maalestol, end det har været Tilfældet i en Snes Aar. Det maa erindres, at i den sidste Snes Aar er ikke blot en væsentlig Del af Demarkationsterrænet, som er udlagt eller skulde udlægges til Byggeplads, blevet taget i Brug, men til lige overordentlig betydelige Strækninger i Kjøbenhavns nærmeste Omegn dels ude ad Vestfiden og dels ude ad Nordfiden, Strækninger, som langt overstige den bebyggede Del af Demarkationsterrænet. Denne sidste Art Terræn vil selvfølgelig blive indskrænket ganske betydelig, for det første fordi Kjøbenhavn vokser sammen med Frederiksberg, og for det andet, fordi de Terræner, der herefter bliver Tale om, komme til at ligge saa langt borte fra Byens Midtpunkt, at der kun kan være Tale om deres Bebyggelse, naar der ikke habes nærmere og bedre Grunde. Terrænet ved Blegdamsfælled og til Dels ogsaa Øster-Fælled ligger jo nu paa tre Sider omsluttet af Kjøbenhavn og vil derfor efter alt, hvad man fornuftigvis kan sige, blot under en jævn Bebyggelse blive temmelig hurtig inddraget under Bebyggelsen, det er, hvad man kan forudsæ. Allerede af den Grund forekommer det mig, at Staten godt kunde have taget et noget fastere Standpunkt lige over for Kommunen, selv om det selvfølgelig altid til en vis Grad er vist, hvor hurtig Bebyggelsen kan finde Sted, den havde ikke behøvet at betragte Værdien af det Areal, der bliver overladt Kommunen til Brug, som aldeles svævende. Thi det var Meningen af, hvad den ærede Minister sagde, at der kunde maafe godt gaa 100 Aar med dertil, det er at betragte Sagen som aldeles svævende. Der er en anden Side af Sagen, en anden Grund til, at Staten efter min Mening kunde have stillet sig mere bestemt overfor

Kommunen, og det er den overordentlig betydelige Fordel, Kommunen faar derved, at den for en længere Aarrække bliver fri for at opføre et nyt Hospital, naar Frederiks Hospital bliver udvidet i det Omfang, Regeringen har foreslaet. Fra Statens Synspunkt var der ingen Aarsag til eller ingen Fornødenhed for at bygge et større Hospital end omtrent af det nuværende Hospitals Størrelse, maafe noget, men ikke meget større. Under enhver Omstændighed fra Statens Synspunkt for Hospitalet som videnskabelig Lærestanstalt og af Hensyn til den Nytte, Hospitalet skulde gøre for hele Landet, vilde det være tilstrækkeligt at bygge et Hospital beregnet til 500 Senge, men her er Tale om et Hospital paa henved 800 Senge. Disse 300 Senge ere egentlig en Foræring fra Staten til Kommunen, og Værdien deraf er overordenlig betydelig for Kommunen, da denne paa Grund af Kjøbenhavns stærke Udvidelse allerede nu mangler Hospitalsplads og kan forudsæ i stigende Maal at ville komme til at savne den. Denne Forøgelse af 300 Senge have vi slet ikke faaet bestalt af Kommunen ved Kontrakten, og jeg tror, at dersom vi overhovedet skulle gaa ind paa et saa stort Hospital, saa er der al Opfordring for Staten til at kræve et Bidrag fra Kommunens Side dertil, under hvilken Form skal jeg ikke her indlade mig paa, det maa selvfølgelig være Genstand for en nærmere Forhandling. Men jeg mener, at der fra Kommunens Side bør gives et ligesæmt Pengebidrag, der svarer til de omtrent 300 Senge, som Kommunen faar foræret af Staten, dersom vi skulle bygge et saa stort Hospital. Men hvis Kommunen ikke vil give det, mener jeg, at vi skulle bygge et Hospital af det Omfang, som Staten behøver, og ikke bryde os om det mulige Behov, Kommunen allerede nu har eller i Fremtiden kan vente at faa til Udvidelse af Hospitaler. Det er disse to Sider af Sagen, som jeg ønsker at fremdrage. Det første forekommer mig at være en Betingelse for at faa Loven gennemført, og det sidste tror jeg, er et Krav, som der fra Statens Side er al Aarsag til at stille. Det er en ganske ejendommeligt Begæring, at Staten skal laane Penge hertil eller garantere for Penge — det kommer ud paa et — samtidig med, at den har foræret Kommunen en Trilagerbygning